

[Carsten Raft.]

reelle Indhold har vor fulde og hele Tillid. Og saa maa vi gøre os klart, at med denne Lov er det ikke nok, at den vedtages af Rigsdagen. Hvis der ikke arbejdes energisk og intensivt med den fra Administrationens Side, hvis det hele ikke lægges saaledes an, at man faar fat i de unge i den Grad, at de kommer, bliver det hele til et Stykke Papir som alle de andre, vi har nede paa Pulten. Selv med Hensyn til de gunstige Forsøg, der er gjort i Esbjerg og Odense, maa det erkendes, naar man gør dem op, at naar de nogenlunde lykkedes, var det, fordi de unges Firmaer og andre Faktorer i meget høj Grad interesserede sig for Forsøget. Spurgte Lærerne de paagældende Steder Eleverne, om de kunde tænke sig at være kommet helt frivilligt, var der en Trediedel, der indrømmede, at uden denne særlige Paavirkning var de ikke kommet. Derfor maa der arbejdes med Loven, ogsaa naar den er vedtaget, og jeg kan blot tilsige mit Partis Støtte og aktive Hjælp, ikke alene her i Rigsdagen, men ogsaa ude omkring i Landet, hvor Loven skal føres ud i Livet, og det bliver maaske nok saa vigtigt.

Gennem Ungdomslejrene har jeg lært den Ungdom at kende, som denne Lov særlig er beregnet for, og jeg er kommet til at holde af disse unge med deres Arbejdsvilje selv over for Arbejde, som vi andre synes er groft og kedsommeligt, deres halvmutte, sejge Humør, ja, i Virkeligheden deres fine Loyalitet over for Ledere, som behandler dem anstændigt og ordentligt. Jeg vilde inderligt ønske, at Titusinder af de unge gennem den Undervisning, som ved disse Love stilles dem i Udsigt, og gennem det Incitament til videre Undervisning, som enhver Undervisning skaber, maa faa en Stump høj Himmel og en vid Horisont for deres Tilværelse, højere og videre, end de har i Øjeblikket, og at de derigennem maa komme til at forstaa, stærkere end de gør det nu, at ogsaa de anses for gode og respekterede Medlemmer af det Landsmandsskab, som nu stærkere end nogen Sinde samler det danske Folk.

Peder Clausager: Det er et stort Maal, der sættes ind med det Lovforslag, der her er til Behandling, det Maal, som Ungdomsudvalgets Betænkning udtrykker med, saa langt Undervisning nu formaar det, at lede de unge ind i en interessevækkende Udvikling, at tilføre dem et Perspektiv for deres Liv og at give dem Sans for Samfølelsen i Folket.

Det er et stort Maal, der er sat, men ingen, hvem vort Folks Fremtid ligger alvorligt paa Sinde, kan afvise Alvoren i det Spørgsmaal, der er skabt af den industrielle Udvikling, som medfører, at et stigende Antal unge vokser op uden en faglig Uddannelse, der kan give dem særlig Arbejdsglæde og give dem en umiddelbar Følelse af Betydning for Samfundets Erhvervsliv og dermed af deres Nytte som Samfundsborgere.

Der kan være delte Meninger om Muligheden af gennem Undervisning og Lærdom at give de unge de Værdier, som Livet ikke selv formaar at give dem, men det er vor Pligt at søge at bøde paa de Vanskeligheder, som den industrielle Udvikling skaber for en stor Gruppe af de unge, og derfor hilser vi det foreliggende Lovforslag velkommen og takker Undervisningsministeren for dets Fremsættelse.

Efter Bemærkningerne er der ca. 70 000 unge i 4 Aldersklasser, altsaa ca. 20 000 i hver Aldersklasse, som Undervisning efter Skolealderen ikke rækker ud til, trods de Bestræbelser, der af mange Organisationer og private Personer er udfoldet for at drage disse unge ind under Undervisningen. Jeg tror dog, det er lidt for meget at sige, at denne Ungdom i sin Fritid udelukkende er henvist til en Tilværelse som den, der kan betegnes med „Gaden“. Maaske kender det store Tal af disse unge ikke et frugtbringende Hjemmeliv, men lykkeligvis er der dog stadig en betydelig Del af dem, der kender det. I øvrigt har de jo ikke i deres Fritid været helt overladt til sig selv. Mange af dem har faaet et Indhold i deres Fritidstilværelse gennem det paaskønnelsesværdige og opofrende Arbejde, der fra mange Sider er ydet i denne Sags Tjeneste. De Bestræbelser, der her er udfoldet for at give de unges Fritid Indhold, bliver ikke overflødige, selv om det med dette Forslags Gennemførelse lykkes at naa ud med Undervisning til de unge, man ikke tidligere har kunnet naa, tværtimod. Dette Arbejde og Oprettelsen af Fritidsklubber, hvor de unge under gensidig Paavirkning kan komme ind under en positiv Udvikling, har udløst en Trang hos de unge, og denne Trang bliver ikke mindre efter Ungdomsskolens Gennemførelse. Det maa derfor haabes, at dette Arbejde fortsat maa finde den fornødne Støtte.

Vi er klar over, at Opgaven ikke er løst med de Rammer for de unges Undervisning, som her gives; mange Faktorer skal arbejde sammen, for at Rammerne kan fyldes med Liv til Gavn for den Ungdom, Forslaget tager Sigte paa. Afgørende her